

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 3T/42/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119012945
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Eliaš
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:2119012945.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Michalom, v trestnej veci obžalovaného H. N., nar. XX.XX.XXXX v F., pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 04. júna 2020 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

H. N., nar. XX.XX.XXXX v F.
trvale bytom F., toho času UVTOS a ÚVV Leopoldov

sa uznáva za vinného, že

dňa 08.02.2019 v čase približne o 8:00 hod., v kultúrnej miestnosti na X. oddiely sektoru D1, ľavá strana objektu č. 20 Hrad, oddelenia výkonu trestu odňatia slobody ÚVTOS Leopoldov, po prechádzajúcej výzve príslušníka Zboru väzenskej a justičnej stráže npráp. Y. H., funkčne zaradeného ako samostatný strážny úseku eskortnej a špeciálnej činnosti, na vyzlečenie civilného trička, ktoré nemal pedagógom povolené, ho obžalovaný fyzicky napadol tým spôsobom, že sa zahnal na poškodeného otvorenou dlaňou pravej ruky, ktorou ho v dôsledku obrany poškodeného len okrajovo zasiahol do oblasti ľavého líca, pričom mu pri útoku nespôsobil žiadne zranenia,

teda

použil násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa,

čím spáchal

prečin útok na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona,

Za to sa

odsudzuje:

Podľa § 323 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiace.

Podľa 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní po oznámení prejednávanej veci, po vyhlásení obžalovaného H. N., ktorý vyhlásil, že je nevinný, vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného a prečítaním jeho výpovede z prípravného konania, výsluchom poškodeného Y. H. a prečítaním jeho výpovede z prípravného konania, výsluchom svedka P. U. a čítaním výpovede svedka P. T. Q. z prípravného konania, prehraním kamerového záznamu správy ÚVTOS Leopoldov, oboznámením sa s relevantnými listinnými dôkazmi zabezpečenými v rámci prípravného konania. Na základe takto vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní súd zistil a ustálil skutkový a právny stav tak, ako je uvedený v skutkovej a právnej vete výrokovej časti tohto rozsudku.

Ku skutku:

Obžalovaný H. N. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že ráno prišli na prehliadku, a hľadali chlapcom tam nejaké lieky, nič nenašli, tak si vybili nervy na ňom. Brali nich po jednom do kultúrnej miestnosti, tam ich prehľadávali, mal na sebe nedovolené tričko, opýtal sa ho strážnik, či ho má dovolené, povedal, že áno, pričom klamal. Po prehliadke ako sa skončila prehliadka, išiel na chodbu, kde sa vrátil pedagóg z izby č. 11, opýtal sa službukonajúci či má povolenie to tričko, on povedal, že nie, tak zistil, že ho klamal. Zobral ho späť na kultúru, dal mu tam facku na pravé líce, kryl si tvár, tak sa ho dotkol, a on hneď zavola svojich kolegov, ktorí ho tam hneď dobili. Brali ho na lekársku prehliadku k lekárovi. Aj tam ho zbili, sestrička videla, že kríva, že ho to bolí, ešte mu kázali, aby povedal, že nič sa nestalo, tak povedal, že nič sa nestalo. Potom ho dali na izbu, asi za polhodinu došla bezpečnostná služba a vyšetrovateľ ako sa to stalo, tam prišiel aj jeho pedagóg, aj tam ho zbili, dovtedy ho bili, kým nepovedal tak, ako to oni chceli. Ešte bol potrestaný disciplinárnym trestom 10 dní celodenné ubytovanie v disciplinárnom treste. Mal už disciplinárne potrestanie, za napadnutie príslušníka v ÚVTOS Košice.

Následne sa prečítala časť výpovede obžalovaného v postavení obvineného zo dňa 14.5.2019 č.l. 27-31, na č.l. 29 v ktorej uviedol, že dostal facku od poškodeného na ľavé líce.

Svedok poškodený Y. H. na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa vykonávali čiastkové prehliadky, na desiatom oddieli D1 hrad. Jedna skupina príslušníkov vykonávala prehliadku cely a on a U. vykonávali prehliadku odsúdených. On vykonával prehliadku osobnú dôkladnú s tým, že odsúdený chodili po jednom, lebo tam neboli priestory na to, aby sa robili prehliadky viacerých. S tým, že po jednom chodili dovnútra do kultúrnej miestnosti a ostatných strážil kolega U. na chodbe. S tým, že kto mal prehliadku vykonanú vyšiel von a stál pri stene a ďalší išiel dovnútra. Pri prehliadke obžalovaného prišiel dovnútra, dal mu príkaz, aby sa vyzliekol do naha, že bude vykonaná osobná prehliadka, pri tom ako sa vyzliekal zbadal, že má civilné tričko na sebe. Na to sa ho opýtal či ho má povolené pedagógom, on povedal, že áno, že on o tom vie. Takže neriešil či mal, alebo nemal. Pri skončení prehliadky všetkým odsúdených a cely sa presúvali odsúdení na svoju celu, s tým, že on už som stál vonku pred kultúrnou miestnosťou a zbadal cca v polovičke chodby, že pedagóg sa rozpráva s obžalovaným, že prečo má na sebe civilné tričko. Čo mu odpovedal to nevie, nepočul to. Pedagóg ho poslal späť na kultúrnu miestnosť, aby si vyzliekol to tričko a nechal ho tam. Pri tom ako prišiel do kultúrnej miestnosti vošiel tam on, s tým, že mu povedal prečo ho oklamal, keby ho neoklamal neriešil by to, to by si s ním riešil pedagóg, prečo ho má na sebe. Vzápätí si začal rozopínať košeľu, zostal taký nervózny, a v tom zaregistroval, že mu vystrelila ruka smerom k nemu s tým, že on sa uhol. Nahol sa dozadu, ale zacítil ako ho šuchol končekmi prstov po brade. Na to zareagoval, že mu dal úder päťou na hrud', koleno na brucho. Medzitým už kolega U. pristúpil k nemu a obžalovaného spacifikovali založením pút. Vzápätí prišli druhí kolegovia, ktorí už počuli, že sa niečo deje a následne bol odvedený k ústavnej lekáre. Na prehliadku ohľadne zranenia. Kolega U. stál pri otvorených dverách do kultúrnej miestnosti, jedným okom sledoval odsúdených na chodbe, a druhým sledoval jeho, aby sa nič nestalo, zaisťoval ho.

Následne sa prečítala časť výpovede poškodeného Y. H. zo dňa 30.5.2019 č.l. 32-37, str. 10, v ktorej v podstate uviedol len ako sa správal obžalovaný, keď bol vrátený do kultúrnej miestnosti pre vyzlečenie trička.

Svedok P. U. na hlavnom pojednávaní uviedol, že vykonávali sa čiastkové prehliadky v ÚVTOS Leopoldov na D1, a počas prehliadok na kultúrnej miestnosti robili prehliadky s Y. H.. Čo si pamätá, tak myslí, že si mal vyzliecť obžalovaný tričko civilné. On už tam sčasti nebol, bol na chodbe. Y. H. ho vyzval, aby si vyzliekol tričko. On už bol na odchode ku kolegom pomôcť im s prehliadkou cely. A v tom sa pozrel ako je tá kultúrna miestnosť, dvere boli otvorené a videl ako obžalovaný napadol kolegu, s pravou rukou na tvár. Následne ho spacifikovali, nasadili mu putá. Potom ležal na zemi, dolu bruchom. Potom ho odviekli k lekárovi. On zostal na čiastkových prehliadkach, kolega išiel, asi ho zavolať vedúci, aby vysvetlil, čo sa stalo a obžalovaný odišiel k lekárovi. Počas toho ako vykonával tie prehliadky bývajú tie dvere kultúrnej miestnosti otvorené, tam nemôže príslušník robiť nič sám, zostať sám, každý sa musí kontrolovať. To bol len okamih ako zazrel, že ho N. napadol rukou. Kolega ho vyzval, nech si vyzlečie tričko. On ho napadol. Rukou ho napadol. Kládol odpor, keď tam prišiel. On stál proti nemu.

Zo súhlasom obžalovaného a prokurátora sa čítala výpoveď svedka P. T. Q. č.l. 41-43 4.7.2019, z ktorej vyplynulo, že počas prehliadok na desiatom oddieli D1 hrad, sa odsúdení premiestňovali po chodbe, kde si všimol, že obžalovaný má na sebe civilné tričko, ktoré nemal povolené, nakoľko je jeho pedagóg. Z uvedeného dôvodu ho poslal naspäť do kultúrnej miestnosti, aby si ho vyzliekol, pričom po chvíli bolo počuť z tejto miestnosti krik, a následne sa dozvedel, že obžalovaný napadol poškodeného. Potom bol obžalovaný odvedený na lekárske ošetrovanie.

Na hlavnom pojednávaní sa následne prehrával záznam z bezpečnostnej kamery zo dňa 08.02.2019 v čase približne o 8:00 hod., na chodbe pred kultúrnou miestnosťou na X. oddieli sektoru D1, ľavá strana objektu č. 20 Hrad, oddelenia výkonu trestu odňatia slobody ÚVTOS Leopoldov.

Súd sa ďalej na hlavnom pojednávaní oboznámil s nasledovnými listinnými dôkazmi:

- zápisnica o vydaní veci č. I. 50 zo dňa 14.03.2019 z ktorej vyplýva odovzdanie kamerového záznamu z ÚVTOS Leopoldov
- analýza kamerového záznamu č. I. 61
- lekárska správa ohľadom zranení obžalovaného H. N. zo dňa XX.XX.XXXX č. I. XX, z ktorej vyplýva, že obžalovaný počas spacifikovania ako aj následného šetrenia neutrpel žiadne zranenia
- aktuálny odpis RT
- lustrácia v databáze priestupkov
- lustrácia CDB v databáze súdov SR
-

Podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku súd odmietol návrh obžalovaného ohľadom výsluchu údajných svedkov spolu odsúdených, nakoľko súd mal jednoznačne dôkaznú situáciu za preukázanú a vo výpovediach už vypočutých svedkov ako aj prehraného kamerového záznamu nevidel žiaden relevantný rozpor, súd mal jednoznačne ustálený skutkový dej.

Ku vine:

V súlade s ust. § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k jednoznačnému záveru, že obžalovaný H. N. sa dopustil prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona. Vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku obžalovaného súd vyhodnotil závažnosť tohto činu ako vyššiu než nepatrnú a teda nie je na mieste aplikácia tzv. materiálneho korektívu. Svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty tohto prečinu, keďže použil násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa. Vykonaným dokazovaním bola vina obžalovaného v plnom rozsahu preukázaná.

K obhajobou naznačenému návrhu („... o zastavení konania v zmysle splnenia podmienok na takýto postup...“) potrebe aplikácie zásady „ne bis in idem“ (čl. 4 protokolu č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských

práv a základných slobôd) súd uvádza, že na zisťovanie trestnoprávneho charakteru zbiehajúcich sa konaní (v tomto prípade disciplinárne konanie vo výkone trestu a aktuálne vedené trestné konanie) je potrebné v zmysle rozhodovacej činnosti Európskeho súdu pre ľudské práva (a následne aj ustálenej judikatúry súdov Slovenskej republiky) aplikovať tzv. „engelovské kritériá“ (Engel a ďalší proti Holandsku - č. 5100/71 z 8. júna 1976).

Prvým kritériom je právna kvalifikácia porušenia vo vnútroštátnom práve, druhým je samotná povaha deliktu a tretím povaha a stupeň prísnosti sankcie, ktorá hrozí dotknutej osobe. Uvedené kritériá majú alternatívnu povahu a na aplikovanie článku 4 ods. 1 Protokolu č. 7 k Dohovoru sa vyžaduje naplnenie aspoň jedného kritéria. Testovanie jednotlivých kritérií - sa vykonáva zostupne od prvého k tretiemu, pričom postačuje splnenie aspoň jedného z nich na to, aby predmetné konanie mohlo byť označené za trestnoprávne v zmysle dohovoru. V prípade, ak delikt nie je podľa vnútroštátneho práva trestným činom, posudzujú sa ostatné dve kritériá. Povaha deliktu posudzovaná z hľadiska chráneného záujmu (všeobecný záujem alebo partikulárny záujem) sa skúma z hľadiska, či daný právny predpis je adresovaný všetkým osobám (trestná povaha) alebo určitej špecifickej skupine subjektov, ktoré majú osobitné postavenie (napr. sudcovia, lekári, vojaci a pod.). Vo vzťahu k tretiemu kritériu sa pozornosť zameriava na druh a stupeň závažnosti (tvrdosti) sankcie, ktorá hrozí dotknutej osobe. Ak alternatívne testovanie druhého a tretieho kritéria neprináša jednoznačnú odpoveď, ktorá by vyvracala alebo potvrdzovala trestnoprávny charakter predmetného konania, je možné použiť tzv. kumulatívny prístup. Z právnej úpravy disciplinárneho konania voči odsúdeným je zrejmé, že toto nepatrí do sféry trestného práva (právna úprava disciplinárneho konania voči obvineným a odsúdeným nie je v slovenskom právnom poriadku súčasťou trestného práva a konanie o disciplinárnom delikte nie je trestným konaním) a vzťahuje sa na určitú špecifickú skupinu subjektov - odsúdení (predmetná právna norma nie je adresovaná všetkým, ale výlučne vybranej skupine osôb a je partikulárneho charakteru), teda nespĺňa prvé dve tzv. engelovské kritériá. Rozhodujúcim sa tak stáva tretie kritérium - závažnosť a tvrdosť sankcie. Rozhodujúce je, aká sankcia v danom konaní podľa zákona hrozí, nie aká v skutočnosti bola uložená. V tomto smere súd poukazuje na viaceré rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, kde tento rozhodoval o trestnoprávnom charaktere disciplinárnych konaní týkajúcich sa práve osôb vo výkone väzby a výkone trestu (Campbell a Fell proti Spojenému kráľovstvu (č. 7819/77 z 28. júna 1984), Mc Feeley proti Spojenému kráľovstvu (č. 8317/78 z 15. mája 1980), Štitić proti Chorvátsku (č. 29660/03 z 8. novembra 2007), Payet proti Francúzsku (č. 19606/08 z 20. januára 2011), ako aj A. a B. proti Nórsku (č. 24130/11 29758/11 z 15. novembra 2016).

Podľa ustanovenia § 52 ods. 3 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov za disciplinárne previnenie možno odsúdenému uložiť tieto disciplinárne tresty: a) pokarhanie, b) zákaz telefonického volania až na dobu troch mesiacov, c) zákaz najviac dvoch nákupov potravín, vecí osobnej potreby a iných vecí okrem základných a ďalších potrieb osobnej hygieny a základných potrieb na korešpondenciu, d) zákaz používania vlastného televízneho prijímača alebo rádiorijímača až na dva mesiace, e) umiestnenie do uzavretého oddielu v mimopracovnom čase až na dobu 20 dní, f) celodenné umiestnenie do uzavretého oddielu až na dobu 14 dní, g) umiestnenie do samoväzby až na dobu 14 dní, h) prepadnutie vecí.

Z uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že následkom disciplinárnej sankcie je určitá zmena režimu v rámci výkonu trestu odňatia slobody. Disciplinárna sankcia teda nemá za následok také široké obmedzenie práv, ako so sebou prináša trest odňatia slobody. Závažnosť a citelnosť odňatia slobody (ktoré má trestnoprávny charakter) je podstatne väčšia ako zásah do práv, ktorý je spojený len so zmenou režimu následkom uloženia disciplinárnej sankcie. V prípade odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, ktorému bol právoplatne uložený disciplinárny trest je tiež podstatným posúdenie, či to môže mať vplyv na celkovú dĺžku trestu odňatia slobody napr. z hľadiska zhoršenia jeho hodnotenia, čím by bola znížená šanca takéhoto odsúdeného na podmienčné prepustenie z výkonu tohto trestu. Tento vplyv však môže byť iba nepriamy, pretože podľa § 64 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 368/2008 Z. z., ktorou sa vydáva poriadok výkonu trestu odňatia slobody v znení neskorších predpisov, hodnotenie správania odsúdeného na základe udelených disciplinárnych trestov a disciplinárnych odmien je len jedným z aspektov posudzovania plnenia podmienok podmienčného prepustenia. Hodnotenie totiž zohľadňuje aj aktivitu odsúdeného a plnenie programu zaobchádzania ako aj resocializačnú prognózu podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že právoplatné uloženie disciplinárneho trestu v zmysle zákona o výkone trestu odňatia slobody fyzickej osobe, ktorá v čase spáchania disciplinárneho deliktu a právoplatného uloženia

disciplinárneho trestu bola vo výkone trestu odňatia slobody nepredstavuje sankciu, ktorá by dosahovala závažnosť (tvrdosť sankcie) v zmysle tzv. tretieho engelovského kritéria a na takto uložený disciplinárny trest sa nevzťahuje ochrana podľa článku 4 ods. 1 Protokolu č. 7 k Dohovoru (zásada ne bis in idem) a teda právoplatné uloženie disciplinárneho trestu nevylučuje vedenie trestného stíhania pre totožný skutok takejto osoby, čo je v súlade aj s ustanovením § 52 ods. 3 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa ktorého uloženie disciplinárneho trestu nie je vylúčené trestné stíhanie odsúdeného, ak konanie odsúdeného napĺňa aj znaky skutkovej podstaty trestného činu.

Spáchanie tohto skutku je obžalovanému preukázané bez akýchkoľvek pochybností, či už výpoveďou poškodeného, ktorého výpoveď považuje súd za konzistentnú, či už v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, rovnako aj z výpovede svedka U., kde súd nezahliadol rozpory, ktoré by boli v danej veci relevantné. Práve naopak z kamerového záznamu bolo jasne vyvrátené obhajobná verzia obžalovaného týkajúca sa toho, že predmetné tričko si mal vyzliecť na cele č. 11, pričom z kamerového záznamu vyplýva, že tento bol vrátený pedagógom ešte pred samotným skutkom do kultúrnej miestnosti za účelom jeho vyzlečenia. Toto je zároveň podporené výpoveďou svedka P. T. Q.. Rovnako tvrdenia obžalovaného o niekoľkonásobnom zbití neboli ničím podporené, práve naopak vyvrátené lekárskou správou, kde bolo konštatované, že obžalovaný neutrpel žiadne zranenia počas použitia donucovacích prostriedkov.

Po zhodnotení vyššie spomenutého dokazovania mohol súd ustáliť skutok tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom obžalovaný po tom ako bol opätovne vrátený svojim pedagógom do kultúrnej miestnosti, aby si vyzliekol civilné tričko, ktoré nemal povolené, pravdepodobne stratil nervy a napadol poškodeného Y. H., po ktorom sa zahnal v snahe ho trafiť do hlavy. Vďaka skorej reakcii poškodeného, toho len šuchol po tvári a následne bol spacificovaný a boli mu založené putá. Po tomto zákroku bol odvedený na ošetrovňu, aby boli zistené prípadné zranenia. Zo samotnej výpovede obžalovaného vyplýva, že už bol dokonca jedenkrát disciplinárne potrestaný za napadnutie príslušníka väzenskej stráže v ÚVTOS Košice, čo len dokrešuje povahu obžalovaného ako aj jeho nerešpektovanie príslušníkov väzenskej stráže.

Po zhodnotení vyššie uvedených dôkazov a to jednotlivo ako i vo vzájomných súvislostiach umožnili súdu vysloviť spoľahlivý záver, že skutok opísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku sa stal a že ho spáchal ako trestne zodpovedný páchatel' - obžalovaný H. N..

K trestu:

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 a nasl. Trestného zákona, v zmysle ktorých trest má jednak zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň má vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov.

Obžalovaný H. N. nie je z miesta bydliska bližšie hodnotený, v priestupkovom registri má obžalovaný za sledované obdobie 1 priestupok proti majetku zo dňa 19.09.2015 a 1 priestupok proti občianskemu spolunažívaniu zo dňa 17.08.2015. Z aktuálneho odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný doposiaľ bol štyrikrát súdne trestaný Okresným súdom Poprad sp. zn. 0T/107/2016, sp. zn. 6T/114/2016, sp. zn. 0T/98/2017 a sp. zn. 6T/29/2018, pričom sa jednalo o majetkovú trestnú činnosť a v poslednom prípade zločin lúpeže. Z lustrácie z databázy súdov vyplýva, že voči obžalovanému sa aktuálne nevedie ďalšie trestne konanie na súdoch SR.

Pri úvahe o druhu trestu a jeho výmere súd následne vychádzal najmä zo všeobecných zásad uvedených v § 34 ods. 4 Trestného zákona a z účelu trestu podľa § 34 ods.1 Trestného zákona, pričom po zohľadnení závažnosti činu pre spoločnosť, spôsobu spáchania činu a jeho následku, zavinenia, pohnútky, poľahčujúcich okolností, priťažujúcich okolností a osoby obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy a uložil obžalovanému pri nezistení žiadnej poľahčujúcej a zistení jednej priťažujúcej okolnosti (§ 37 písm. m) Trestného zákona - bol v minulosti súdne trestaný podľa § 323 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona (nakoľko bola prevaha priťažujúcich okolností - zvyšovala sa spodná hranica o jednu tretinu) nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 4 mesiace (upravená sadzba po aplikácii § 38 ods. 4 Trestného zákona - sadza 2 roky a 4

mesiace až 5 rokov, pôvodná sadza 1 rok až 5 rokov) t.j. na samej spodnej hranici upravenej trestnej sadzby, pričom na výkon tohto trestu súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný už pred spáchaním skutku vykonával v priebehu 10 rokov nepodmienečný trest odňatia slobody. Nakoľko si poškodený neuplatnil nárok na náhradu škody, súd o nej nerozhodoval.

Takto uložený trest považuje súd za primeraný, zákonný a spravodlivý.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava. Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.